

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد عزیزم: با تشکر از زحمات فراوان شما. (۱) یک روحانی می‌گفت که اکثر این داعشی‌ها بهشتی هستند زیرا جهلشان منجر شده که این جنایات را انجام دهند. به نظر من و با توجه به جواب شما به یکی از سوالات با عنوان «چه کنیم داعشی نشویم»، حرف خیلی ... زده است. اگه اینجوری باشه که اونوقت باید بگیریم تو کربلا هم، بیچاره‌ها جهل داشتن و نمی‌دونستن دارن چیکار می‌کنن، ان شاءالله که میرن بهشت! سوالم ایجاست که با توجه به آیه ی «انا هدیناه السبیل»، آیا اصلا ممکن است شخصی در شرایطی قرار گیرد که نتواند از عقل و فطرت خود استفاده کند و دچار گناه ناخواسته شود؟ آیا اصلا ما گناه ناخواسته هم داریم... مگه داریم... مگه میشه...! (۲) این که در روایات زیاد به چشم می‌خورد عبارت «شیعیان گنهکار»، اصلا برایم قابل هضم نیست؛ چون در مقابلش هم روایت داریم که اگر به آنچه ما عمل کردیم، عمل می‌کنی، از شیعیان ما هستی و الا فلا... .. اصلا این عبارت «شیعه گنهکار»، چطور باید معنا شود؟ اگر شیعه، پیرو است که دیگر گناه نمی‌کند. اگر گناه می‌کند هم که محب محسوب می‌شود. پس فرق بین شیعه ی گنه کار با محب در چیست؟ (۳) در روایت هست که شخص کریم، چهار نشانه دارد؛ که من با دو تای این نشانه‌ها کار دارم. یکی اینکه می‌بخشد کسی را که به او ظلم کرده (تعفو عمن ظلمک). دیگر اینکه احسان می‌کند به کسی که به او بدی کرده... سوالم این جاست که خدایی که خودش گفته کریم باشید و خودش هم معدن کرم و کرامت است، چطور آن دنیا کسی را که به او ظلم کرده، بازخواست و عذاب می‌کند؟ چطور بدی را با بدی جواب می‌دهد در صورتی که خودش گفته احسان کن به کسی که به تو بدی کرد؟ خدای کریمی که از قبل می‌دانسته این بندگانی که دارد خلق می‌کند، اکثرشان جهنمی هستند، اصلا چرا آنها را خلق کرده است؟ (۴) آیا گناهان فردی، باعث تاخیر در ظهور می‌شوند؟ اگر برایتان امکان دارد به طور خلاصه بفرمائید که موانع ظهور حضرت، چه چیزهایی هستند؟ این سوال خیلی از افراد است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- عرایضی در رابطه با قسمت اول سؤال در جواب سؤال شماره‌ی ۱۶۶۴۵ شده است ۲- این که در روایت می‌فرماید: «حُبُّ عَلِيٍّ حَسَنَةٌ لَا يَضُرُّ مَعَهَا سَيِّئَةٌ وَ بُغْضُ عَلِيٍّ سَيِّئَةٌ لَا يَنْفَعُ مَعَهَا حَسَنَةٌ»^[۱] دوستی علی حسنه ای است که با داشتن آن، سیئه‌زیانی نمی‌رساند و دشمنی علی سیئه‌ای است که با وجود آن، حسنه سودی ندارد. نظر به جهت‌گیری انسان دارد که اگر جهت‌گیری کلی او درست باشد، ضعف‌های جزئی او شخصیت او را به عنوان یک گنه‌کار تثبیت

نمی‌کند. ۳- حضرت حق به هیچ‌وجه به کسی ظلم نمی‌کند، بلکه نتیجه‌ی اعمال انسان‌ها است که پایبند آن‌ها می‌شود و حضرت حق با ارسال رسل کمک می‌کند تا ما مرتکب اعمالی نشویم که حاصل آن در ابدیت ما مزاحم ما باشد ۴- کتاب «بصیرت و انتظار فرج» نکاتی در مورد نحوه‌ی ظهور و عوامل ظهور مطرح کرده است. جواب جدی خود را می‌توانید با مطالعه‌ی آن کتاب **إن شاء الله** به دست آورید. کتاب بر روی سایت در قسمت نوشتار هست. موفق باشید

[۱] - نهج الحق و كشف الصدق، ص ۲۵۹. كنوز الحقائق، طبع بولاق مصر، ص ۵۳، ۵۷، ۶۷، ینابیع المودة، ص ۱۹.